

Landskap: Småland Upptecknat av: Siri Teldén
 Härad: Västbo Adress: Värnamo
 Socken: Danwäs, Förslinge Berättat av:
 Uppteckningsår: 1942 Född år i

Gammal bröllopsstraf.	s. 1.
Stensförlöv.	s. 2-12.
En tempelinviigning (Danwäs kyrka)	s. 13-28
Vilsogång vid Klintabacken	s. 29-30
Nyårsnytt och väderleken.	s. 30.
Spökeri, -vit ho, -försvarss plötsligt.	s. 30-31.
Färliga dagar.	s. 31-32.
Stai kama på hal is.	s. 34.
Dva krokfinger o. byta arm.	s. 35.

avskrift av tiden

" " "

W. 11 V
Landskap: Småland
Härad: Tjötö
Socken: _____
Uppteckningsår: 1449.

ACC. N:R M. 8825:1.

Upptecknat av: Sig. Sellev. Linnéus
Adress: Tarnåmo
Berättat av: _____
Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vår å sax - sax och träd
Kraus ö krona
och silvervärd
med kall bälopp stunda.

En gammal bröllopsstrof, som jag
håller att tänka på. Det är flera
verser, men kanske någon mera.
Man de andra strofarna, om de
äro upptecknade av någon annan.
Om en gammal det vet jag!

Skriv endast på denna sida!

N:o 2

ACC. N.R. M. 8825:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om gamla Seder.

Det Man bara många gamla seder,
och bruk som Man tycks eller tänkas
afstyckade och bändlösa, men som
Man har till ett oersättligt värde.
Ett sådant minns Nord för mig
då jag läste i Jämnan Öfverförelse
d. 26 no 1942. under titeln "Sister Linda"

En dag på Musförelser! och då

hög jag för mig sedan långt tillbaka
de gamla Måns musförelser som
var en tidan stämningfull
högtidlighet, och just det där var
alla vår högtidsklädda i går den
den musförelset skulle vara. Måpprojekt
stod duktigt baren fram i spisen, för-

No. 3

ACC. NR. M. 8825:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= för på landet är alltid musföreläsa
 på hösten. (I stäm är ju bara mantalskränning)
 Ett riktigt gammaldags musföreläsa
 är också en mäktig stadigt högtid.
 Som man tager sin man i värdskapet
 hela dagen. Både den viktiga
 och lekfulla välkommen, är i
 hösta guld både rikligt och grundligt
 försöker. är en både djup och
 allvarligt religiös förklaring
 och kan bli ett av de bästa
 och ljusaste minnen för livet
 bara vägen till musföreläsa ger en
 liksom högtidlig stämning.
 Det är som söndag, man tar alla i
 roten högtidligt klädda stämningen
 (och som man tager det i musföreläsa
 förhöret) bodskapet tar emot med

No: 4

ACC. N:R. M. 8825:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gamaldagsvärdig, men barmärdig
hjärtlighet! När man försöker
man inte är någon mera märkelig
sångare själv. Snart togo också
på den S. H. "Reddasta/krästen" d. r. s.
Den gamle betrodde sin aktade man.
Som brukar togo upp psalmen, och
ett beqväm följande skall ligga
sig till Ryckan. Ty han kan
sälla sången med brunn. och han
kan också gå och på Giltka psalmen
man här är som att sjunga två kus-
järvier.

Se den psalmen sjungits och det
här till morgonbön. Vidtaga den
första med försälska Allen av kus-
järvier. försälsningen till ment-
talsfriheten sinna med sinna

N:o 5/

ACC. N.R. M. 8825:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Upprättskringar av namn och data
kunde ju ^{äro} bli mycket tråkigt
och torrt. Men ofta blir det inte
tråkigt alls.

Ju mammarna keta att genom
meddelanden och upplysningar
gera sig och fång ut det hela.

Tråkiga förhållningssamband äro
sällan många förändringar att
äro avsevärt. Och det kan
inte nekas, att man ofta nog
är en smula stolta över den
saken.

Om Prästen i oförtämd tar sig att
saga om förändringen, och inga
färdiga brukar vara. Men det månds
att man får ett svar, som kan en
siten bismott av tillräckning:-

N:o 6.

ACC. NR. M. 8825:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Hj hos mig är det ingen förändring i
sitt sätt!"

Så sjunger man ätes en psalm. Pausje
är det den s. H. husförhörs psalmen
om vilken det lyfts på i kyrkan
att den skall komma till användning
vid husförhöret, och som därför de
flusta har lärt sig.

Sen följer det egentliga husförhöret.
Ibland vilkas detta är nu i dag
med allmän inblandning i Biblen.
I husförhöret är ju också ett "läsemöte".

Och nu förmodar, att det finns
i måderingar, som behåller den
äta tvärsen, att läsa inman till
mycket väl. Läst till de s. H.

"gammalt läsnare" imponera
närvarande. Men på äro de ju.

No. 7

ACC. NR. M. 8825:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= också kunna att läsa och att läsa
nägot för anhörens förhållande.
För den delen tyger man undan förhållanden,
ty detta skulle visst visa brist på
loyalitet mot Pythons gamla
ordning.

Men en del av dem som tror på det i
alla fall händer, att någon gammal
man eller kvinna glömt sina glas-
ögon hemma och omöjligt. Den gamla
måga passande på handh. alla den
som beredningsstället till förpro-
vande. Situationen, som gerast
genom. Pådas av de klassiska
grammarna har ofta sin utmärkte humor.
Och, man kommer in på det egentliga
huvudämnet. Märker man att det
finns en del av alla delarna

N° 8/

ACC. N^o. M. 8825:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Som ega Konstskap i Pristendom.
Man finner nämligen både unga
och gamla som kunna giva sig
goda svar, att man blir både glad
och imponerad.

Det är den gamla gummman som
kan berättade stycke i Butikkes ut
med alla dess språk — men
som väntas med förvåning
håller att befalla sig med någon
fråga som inte stas i boken.

Och det är den djupt erfarne
mannen, som förstår att lägga
sina svar så att de få en påskånde
självständigt betydning.

Här känner själarna (och man
känner Gud, och man får ofta ett
intryck av att hans svar i grund

nr: 9

ACC. N:R. M. 8825:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Fötter är en förkunne, fast man
misst inte deltid kan vara och
och det är till slut den lilla nyss
konfirmerade flickan som bara
med liv och lust på så många
flager, som hon på något vis kan
roffa ut sig.

Att hon minnes barns barn
överträffas de äldre är ju ingen
undviklig sak.

men att hennes barn är så
allt vad som är deras dag genomtänkta
gär kunde till ett förenas för förbön.
Vist kitter den större delen av
musförför-folket tänker en tyst
och bara inte om detta inte är
alldeles oändligt.

Men jag tror att stämningen =

No: 10

ACC. NR. M. 8825:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hand skriva mycket ofta ^{är} just den,
som en gammal från min föga
tal för, men gav uttrycks art:
"Vi lysna tigrerna".

Det är inte ransoneringens bestämelse - som
nu - göra det omöjligt avskutes kus-
förhöret med ett regjert. På os, där
man får avsmälka gamla tidens -
stadiga och inte till lite originella
material.

Visst man det ibland brända, att
man får till betänkliga överdrifter
i fråga om smutens myckenhet, men
det för de som försöker att bord-
samtalet ofta består ett försökande
skrimmes. Vars det hela!

Ly efter min erfarenhet. Men detta

No 11

ACC. NR. M. 8825:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= En framträdande fråga är sund och
riktig lutherdom.

Man talar gerna vid bordet om
de andliga tingena.

Och för en präst, som förstår att
göra arbetet på vad han bör, och
berättnar via husförhörsmåttiden
en verklig guldgruva för vännedom
om det andliga livet för
och nu i hans församling.

Och när dagen är slut, och man
går hem igen känner man sig för
att man ikke varit med om något
likgiltigt och betydligt.

Man känner, att man varit med
och stått inför ett av de allra
förmåsta minnesmärkena över
den gamla kristna svenska jordkulturen
(Gustav-Linder)

N:o 12.

ACC. N.R. M. 8825:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Detta just om Musförlören har jag
 nog nämnt något om i mina före-
 gående uppteckningar, men det
 glödde mig så inuti, att den
 traditionen lika som pius Ross
 och "omkullades" och efterträddes nu
 år 1942. Som i min beändomsdag
 för 50-60 år tillbaka i tiden
 då — var Musförlördagen en
 stor "flustängad" kvävtidsdag — "Fyllerds
 vete" i församlingens församling (Stiken).

En dag på Musförlör: Gladde mig
 så mycket att läsa. Så jag beslöt mig
 att teken upp det. för det var precis
 som jag varit med den — — —

No 13

ACC. N:R. M. 8825:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En tempelinviqning.

Väcker Rykro högtid Vid
ätelviqningen
av Sammas helgedom

"Vi skola bära vran genom allt det
förgängliga se det oförgängliga!"

Den fjärde höndagen i Advent skedd
sika gammal och trist trefaldighet
höndag i höstens dystraste tid.

Bytning var kinnkor, och på dagen
som grändde utas en endast ening
av Juleis.

I varje fall gäddde detta Sammas
som låg insökt i ett opersonligt
Oisallt ifrån dagens gryning intis.

No. 17

ACC. N.R. M. 8825:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= ders skymning. Det bruffar vid
 sådana tillfällen yttras många beklagan-
 de ord.
 Många tidlångs kunde emellertid inte
 föras från darrasborna för
 vilka dagen trots allt kom löftet rikligt
 ljus. I kyrkportarna skulle nämligen
 denna dag ätas öppnas och Biskopen
 väntades komma för att återvända
 med gedommen till helig tjänst.
 Man var soligt till sinnes i hoppet
 om en stor kräftid och kyrklig fest
 av mindre betydigt slag.
 Att det hoppet icke skulle komma
 skam, och om övertygades man sig
 snart kyrkbackarna började
 ringa
 Till klängen från de utomfyllda

nr. 15

ACC. NR. M. 8825:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= tomerna skred den Ryckliga processionen
med prästerna i skreden och
biskopen i full ornat in i templet,
der mäktigt orgelspel buvad och den
levande ljuskägor lyfte upp den
underbart prästerna altartavla
som utgjorde ett av de dyrbaraste
mycket värden.

Tram emot denna sköna plats iden
ärvörliga medeltids Rycklan gingo
de assisterande prästerna.

Prosten D. W. Johansson Mörskeda,
Ryckherden Josua Ollaulius Barmö,^{1,2}
och pastorerna Gösta Norrlic, Dennis
Tore Bergdahl, Tingeyd, Ser Ollaulius
Barmö och Nils Nordvick Tränger.

List. pils stiftskopendom — inder
prästerna prästade sig i Koret —

No. 16

ACC. N.R. M. 8825:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

trädde in framför altaret från vilken
han till församlingen riktade följande
ord.

"I haven Kommit till Sions berg
och den levande Gudens stad. Det
himniska Jerusalem" Hebr. 12. 23.

I dag mötes denna gamla helgedom
församlingen i ny värdighet. Då vi i dag åter
taga denna kyrka i bruk, är det med
stor tacksamhet mot Gud och människor,
ursäk, oss för att det varit möjligt att i denna
tid genomföra arbetet på detta försyende.
Det är en stor nåd att kunna för att vi för
njuta en fred som tillsätts oss i både och
fröjdas. Vår helgedom, medan i andra
länder förödlas. Vi gåt fram y minst
över kyrkan och tempel. Vi för ibet

N:o 17

ACC. N:R. M. 8825:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= ta fredens giva som en självalber och det
 betydant besittning. Den är en äroffiant
 giva som läggas upp som folks och enskilda
 ett stort arbete. Men vi ha i dag också
 anledning till tacksamhet för den
 offerviljan som denna församling visat.
 För den kyrkans försäelse och för den
 församlingens arbete utförts.
 Så lida den gamla kyrkan som har så mycket
 att minnas, för kommande tider också
 gitt oss ett stort, som nu ligger
 på det bringa henne sin gård, och då ha
 hennes faderskap blivit ömme rikare.
 Vår kyrka som ses dina muren i
 vårt land är en predikant, en evangeliums
 kyrka. Alltid ingen gästvärd
 förs och kyrkans tåga, taler själva
 byggmaterialet om den första hennes.

N:o 18

ACC. NR. M. 8825 : 18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Språk. Den talas om ett människor eller
kunnat vara utan ett helgat rum, en plats
för andakt och tårbejd.

Men framför allt talas den om Guds gärning
i Jerusalems — om det som skedde i Betlehem
och på Golgata, om den gärning som en gång
utförts men som ständigt återgår till hängs
andaktens sten till steh i den andliga
kyrkans byggnad.

Idag vill vi låta ett ord ur bebrövat
till dig om kyrkans byggning.

"I namn Herrens till Sions berg och den levande
Guds stad, det himmelska Jerusalems".

Bakom den första Kristna församlingen låg det
gamla förbundet. Läg Sion i Sions berg, den
Guds beströmningen till Tida. Och More:
Herrens beströmning inför den nya kyrkan.
Helt sammankomna är det nya förbundet =

No 19

ACC. N:R. M. 8825:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

heliga ort. Sions berg, den legende gudens stad
 den himmelska jerusalem. Korfattaren till
 brevet fortsätter likom i sin närmare
 na. "I detta brennet till det himmelska
 jerusalem, till angelerna och tusentals till en
 utvald skara av församlingar förstjorda
 Sion. Om äro upskrivna i himmelens bok
 till en domare som är allas Gud, och till
 fullkomnade rättfärdigas andar. och
 till ett nytt förbundets medlere: Jesus...
 Detta allt omfattas här till som något
 till brennet, utan som något närstående
 "I detta brennet". Det Sions berg som
 här i brennet är inspirerade skildring av
 tagna sig mot det tåken på Sinai är
 Kristi kyrka. För de apostoliska författ-
 arna var kyrkan inte en likgiltig sak
 ett lidande till tron på Jesus Kristus, av Gud

N: 20

ACC. NR. M. 8825:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= gärning i honom. I Jerusalems stad ett
stycke av Guds herde en underbar skapelse
en andens byggnad, vars murar uppfördes
av levande stenar, av människor
som genom tro förenats med sin frälsare,
som är byggandens hörsten.

Men detta är icke av människor utan
av Gud, det uppföres för jorden, men det
vår tillika himmelen till. Och för
troens öga bli här. Väggarne genomskida
väggarna som åtskilda forntid och nu,
tid, tid och evighet. Så bli den
jersiska församlingen i all sin brist-
fullhet, den är det himmelska
jerusalem den levande Guds stad.
Så sammansmättes de levande lovång med
de levande, så bli den lilla staden
i en liten kristen församling uppföras i

N:o 21

ACC. N:R. M. 8825: 21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Omkostnaden av värtiassekarorn och församlingens
 av förstörda böcker och de fullkomnade
 rättfärdigas Andas.

När Herrkens nattvard firas bli detta mer
 uppenbart än något. Om nattvarden utöfvas
 brukades och öfvetades några i våra försam-
 lingen, så skulle Guds kyrkas gamla högtid-
 lighet bli mer uppenbar också för detta
 folkets. Ty också den tillhödjande försam-
 lingen tillstämmer lovsången, "Helig,
 helig, helig, Herre Gud Allsmäktig".
 Då Orator förmanet undan till det
 heligaste, då höra vi med Jesaja hur
 Oratorerna lovsjunga den evige, då beträda
 vi det himmelska Jerusalems med
 och när vi sjunga "O Guds lamm, som
 bortages världens synda", då träda oss
 Frälsaren till mötes som det nya =

1922/

= förbundets medlemmar och skuter oss i din famn.
I Kristi kyrka är det det synliga till för
att låta oss fatta det osynliga. Så är det
också med själva kyrkans byggnaden.
Den är nog så påtagligt ett verkligt.
Den kräver kostnad att bygga och underhålla.
Den tjänar ditt beständigt kristna lyfte.
Förändringen skall där komma framman för att
få sin gudstjänst. Det är av stor vikt, att
den är trängig för denna sin uppgift. Men likväl
är en kyrka något mer än ett rum för människors
kors sammankomst. Vi ha sett, hur den genom
själens tillvaro är ett vittnesbörd att gud
har handlat på denna jord i Jesus Kristus vår
frälsare. Men den skulle också vara en tydlig
bild av den osynliga verkeligheten. Den
skulle framföra för vår inre blick den levande
Gudens stad det himmelska Jerusalem. =

N:o 23

ACC. NR. M. 8825 : 23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

=Sanna Sannas Rycka skett sig i en bar-
tom när inträder! Lyft upp ditt öga och se
dig omkring! Du har inträtt i en helgellom.
Som bär och smyckas av en trofast försam-
ling. Det hör till de glädjande tecknen i vår
tid, att människorna med än förs dynst bär
sig om de heliga rummen. En kyrka bli
aldrig färdig. Men kyrkans förnyelse ställs
och i vår församlingen. Den har vilke
fejats och pruntats för att bli en ser-
vilitet för främslidagen. Den fylles din
uppgift endast om den verkigen får bli ett
hem för en tillbedjande församling. Den
yttre skruden får din mening endast
om den blir en ständigt erinran om den
bjälens pyllnad som tillkommer en Kristen
om den inre skönheten som vinnas på helg-
elseurs till Guds helge Ande för de böt-

N° 24

ACC. N.R. M. 8825 : 24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= färdig Lyndaren fram. Tala om förskickade kyrkan
 — både byggnaden och hela den försam-
 het som byggnaderna i vårt land skola
 tjena — är till för att göra den himmelska
 kyrkan, det himmelska jerusalem närvarande
 för tronns bän. Vi skola vara oss att
 genom det det förgängliga de det oförgän-
 gliga, att genom det bristfulla, i kyrkans
 ordning, och prästens gärning de fullkom-
 liga de Guds egen gärning, all som något
 fjärran och vällyst utas som något lika
 betydligt som bänken vi sitta på, som altare
 och predikstol i Sannäs kyrka i Västbo
 kontrakt av Växjö stift.
 Så må Gud bänjas detta om att det i sam-
 mining om ett heligt rum, en sann helgä-
 dom för den som lever och för den som
 skola ta sin efter den — allsom det varit =

No 95

ACC. N.R. M. 8825:25

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= för häuserna släkten. Men det bli till som en
 bild av en liknelse av Sions berg ja mer
 än en bild av en liknelse en underkant, en
 verklig del av den levande Guden i stad
 af det himmelska Jerusalems städer.

Vid högmässa- och gudstjänsten, som efter en kort
 paus vidtrög. försäntades altar-tjänsten före
 prediknan av kyrkoherden Allgulne och
 pastor Bergdahl och efter av prästerna Ahl-
 quist och Hornqvist. Prediknant var
 prosten Johansson, försökade som uttal-
 hade dagens evangelietext, berättad ur
 Joh. 1:19-28.

Ender högmässa- och gudstjänsten utgjorde Sions
 kyrkohör under ledning av Kantor i Rute
 Emma adams Nyman. församlingens deltag-
 gande i psalmsången var påfallande starkt
 och alldeles särskildt märktes detta, när =

No 26

ACC. N.R. M. 8825:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= "Vi lova dig o store Gud" Sjöngs.

Under det denna prästm kraftfullt steg mot
templet bälte bestes församlingens förste
Konminister Gösta Worsley, den 300-åriga
viktigt restaurerade predikstolen, från
vilken han bl. a. utträdde:

"Goda Herren, min själ, och förgät icke
vad godt man har gjort".

De sedan står över portalen till vår kyrka,
dom. Vad hörs en när porten äter öppnas
en lj lovång, ett rikt ämne till lovång
att att Herren givit oss till denna kyrkas
restaurering. Gode Herren, min själ, och förgät
ej, vad man har gjort med denna församling
kyrka allt från medeltid till till nu.

Det skulle höra allt för långt att säga
lämna en uttömlig historik över vårt
templet. Vi kunna almanst låta =

No 27

ACC. N.R. M. 8825: 27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Arkundraderna skymta för fi.

Vid mitten å 1300 - tallet följde - enligt
våra källor. Ingeborg av Danmark -

Birgitta på hennes pilgrimsfärd till
Rom. Det är förhållande möjligt, att

Birgitta själv gjort guds tjänst i denna
kyrka.

Pastor Korhild dröjde i fortsättningen om
viktiga data i templet's historik. och meddelade
om vilka äro tillförts kyrkan för detta
har i samband med artikeln om bestämmer
ringarbetet närmare redogjorts. i min
uppteckningar (från en föregående tidning)
i angående upskatades med praxen 1871: 1.

"Tack Gud att du kyrka!"

Och så, var denna kyrkans högtid till ända
Eugén December 1871 följde tiden mot det
skett, en dag som till det kommit med kyrkan

N:o 28

ACC. N.R. M. 8825:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= fröjd och gammal och som helst visst länge
kommer ditt minnas av dem som byggdes
i det ärevärdiga medeltids temp-
lets närhet.

(Mr. Förmans dykter, d. 22 December 1992.)

Jag kunde mig manad att tenna upp detta
om invigningsritidigheterna i Sannas
gamla kyrka, Manje. Men det bara till
någon nytta och glädje för en kommande
generation, det glänser ofta på sätt
men just detta, bara nog för att minstone
hos många, för det är ju Sanna minnen
som man ej för vara med om på ofta utas
då det handlar om en stor upplevelse.

N:o 29

ACC. N:R. M. 8825:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det berättas, att en gammal Jäger talas om, att i Håntaböcken (ligger i Håntaböcken, Grävingsberget), kunde man gå förbi utan att gå visse, och ännu om man går där talas det om att man kommer visse, och har varit för att komma på rätt väg igen.

I Håntaböcken ligger, som berättats mig, i Håntaböcken, Grävingsberget, emellan Håntaböcken och Grävingsberget. Säll hade alltid varit visse, men det var en gång, att det var en stor "tridder" som jag trodde på "något tidare" också från visse, till att man fick gå längs inman man kom på rätt väg. Så fick man man mycket att det var något som stift, och man blev tillräde, att det var värd att du nu fick vara med om =

N° 30

ACC. N.R. M. 8825:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Att samman som jag varit utsatt för flera gånger
och var "riktigt glad" att han fick se
att det verkligen förenklar sig så!

Om nyårsnytt ligger som en skål på
blir det ett stort ny, men om det
många (C) så blir det mycket nödvändig
under den nyårsdagen —

En gammal man berättade mig att någ
man som mest ung. En smidig flis
och med en "arbetsoxe" värde hem
ett lass "mäss" från Vramm. Så
nå de kända lite nedanför
grundarör. Så fick de vör ett under-
ligt ljud och Oxen hoppar till och
mått på springa hem för dem, så vad
blev den. Men då var de sig sig lite =

N° 31

ACC. NR. M. 8825:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= ibring. På stoff den en hvit Kro vel
fag på den vel ingen hvit Kro fanns
i hela granviken. De de blev kallt
bestöta, isymerket som kon prötsigt
Sjöbarn Mami Östergård tillde att om
det varit en vacker Kro hade ej nästan
Oxen blivit rädd för den.

Enligt gamla folketor skulle man i
januari åta sig för att bada

av de trettiåre gamla Olagan som
pärds finnes under året. Prommo
Sju på januari nämligen den första,
andra, fjärde, sjätte, elfte, tolfte, och
nittonde. Dessa Olagan var det riskabelt
jådas eller sjukna; gifte sig flytta eller
byta präst.

No. 32.

ACC. N.R. M. 8825:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För att man stor trolig till betydelsen
av vilken stjärnbild man var född under,
Och ansågs mycket bra att födas under
Vattumannen. Under jänugri v ar det
rådligt att dricka gott vin ^{vil} ostande, liksom
skulle man förtära meta drycker tinnat
med stärkt bryddor.

Ja då skriver vi nu 1943. Pristiden
fortfar, och kriget rasar alltjemt rundt
om i världen. Ännu har vi ut Åsmodt
postaland beprat från krigets fasa
och fött i våra hjärna.

M. A. S. Beck's Kyrka i Sverges land,
Kärest land somund på jorden.
Låt oss alltjemt tillkomma våra föfäder
ha en from och sann förtrosten på
Gud, med det starka barnasinnat

No 34

ACC. NR. M. 8825:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att stå kvar!

gav minnes som barn var invidigt
och det var att stå kvar. På
någon riktigt kall is, blev man
kvar med bara stövorna utan
skridsko på. Man tog fart ett stycke
på land så man fick bibetig fart. Då
man kom på isen så kunde man
alla långa kvar på det vinstet. Om
sin utslutning å baks, ej nämns i den
glada sporten för nu ligger skridsko
å skidor. Så fort de börja gå snart.
men då inkom man kunde åka skid-
sko. Så hade man riktigt och det på det
stipet att tvärla om vilken som slog
den längsta kvar!

Ok. 35

ACC. N.R. M. 8825: 35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Jaa Krokfinger ä brjta ärm."

Var ett mycket uppskattat nöje eller sport
bland den modiga ungdommen, som jag
minns fr. min barn och ungdom. Med
båda "Längeman" drog de som täglade
och den som fingeret först retrände för
var besegrad; eller förlorade -

Var

Brjta ärm tingade sig att båda
ämbetsmännen gattas emot ett bord
sig lejde båda manskapet emot
hvarandra och sig bröt de då, och
den som då gillade ett välkänt sin
ärm uppräkt utan den "bröts" med
mot bordet - förlorade -

No: 32.

ACC. NR. M. 8825:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

✓
För detta man stor tilltro till betydelsen
av vilken stjärnbild man var född under;
Det ansågs mycket bra att födas under
Vatnamannen. Under jänugri var det
rådligt att dricka gott vin ^{vil} i ostände, liksom
skulle man dötäna meta drycker tinnat
med stärkt bryddor.

Ja så skrives vi nu 1993. Kristiden
fortfar, och kriget rasar allt tjemat runt
om i världen. Ännu har vi ut Ås Mode
postuland bepriat från Krigets fasa
och fått bli vi tjunga.
M. O. S. R. K. S. Hjälpa i Sanger band,
Kärest bland samund på jorden.
Låt oss uttjemat tillkom till föfäder
ha en from och sann förtrosten på
Gud, med det tanken barnasinnat

N: 33

ACC. N.R. M. 8825:33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= i våra hjärtan. Så är ett Andrest samnt
och vi st att den som kan Eva P. är
Sammverka Allt till det bästa.

Jag förstår dig väl, minskor jag möter
ä talar med vad det är, om gör att
Att är så underbart att tala med
den. — De har barnsinnat Rom
i hjärtat därför är de alltid så
lyckliga och glada. —

No. 34

ACC. N:R. M. 8825:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Att stå på is!

God minnes som barn blev inerligt
roligt det var att stå på is. På
någon riktigt bra is, dög man
klara med bara stövorna utan
skridsko på. man tog fart ett stycke
på land så man fick bitelig fart då
man drog på isen så kunde man
åka långa sträckor på det vinstet. om
sin utställning å bade, ej nämns i den
glada sporten för så var de skridsko
å skidor så fort de börja på snett.
men då inkom man kunde åka skrid-
sko så hade man riktigt roligt på det
stipet att tvärla om vilken som slog
den längsta sträckan!

Ok. 35

ACC. N.R. M. 8825:35

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Ira Rökfingrar ä bräta ärm."

Var ett mycket uppskattat "nöje" eller sport.
Mellan den smedliga ungdommen som jag
minns fr. min barn och ungdom. Med
båda "långmen" drog de som täflade
och den som fingret först råkade för
var besegrad, eller förlorade —

Att

Bräta ärm tygdes så att båda
aktiverades emot ett bord
så lejde båda handflatorna emot
bordet och så stöt de då, och
den som då förlorade ett välkänt
ärm uppräkt utan den "böt" med
mot bordet — förlorade —